

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 11. Potest-ne Confessarius commutare Pœnitentiam impositam ab
altero Confessore, quando tolerabilis seu rationabilis est?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

quamquam enim decisiones meas, confirmarentur statui sanctorum Doctorum auctoritate, contra promissam fidem nihil me facturum credidi, cum doctum hunc piumque Jesuitam laudavi, qui scientia & pietate sua meruit à D. Carolo proponi tanquam exemplar Confessariorum, cujusque libros in hunc finem edi jussit Actorum p. 4. in privatis Confessariorum monitis ad Jubilæum deputatorum.

Caspar. Loarte. De Instructione Confessorum. cap. 9.

Quod si, inquit Pater Loarte, Confessarius tolerabilem imposuisset Pœnitentiam, neque tamen eam verè pœnitens admitteret, nec justa aliqua ex causa recusaret, etsi quidam putent nihilominus absolvendum, ne desperans abeat: ego tamen non absolvendum judicarem; quia qui sic affectus est, ad absolutionem consequendam non est dispositus, eritque melius ut malè contentus quàm deceptus abscedat. Quoniam ut ait S. Gregorius in Synodo Romana relata in Canone: Falsas pœnitentias dicimus, quæ non secundum auctoritatem sanctorum Patrum, pro qualitate criminum imponuntur.

Can. Falsas. De Pœnit. dist. 5.

Quæst. II. Potest-ne Confessarius commutare Pœnitentiam impositam ab altero Confessore, quando tolerabilis, seu rationabilis est?

Resp. Cerrum est, primò non posse Confessorem immutare Pœnitentiam ab altero impositam, non cognitâ priùs conscientia pœnitentis, & cognitis peccatis, quibus motus est talis Confessor ad illam Pœnitentiam injungendam; quia, ut ait Concilium Tridentinum: Constat enim Sacerdotes judicium hoc, incognitâ causâ, exercere non potuisse; neque a quietatem quidem illos in pœnis injungendis servare potuisse, ut de factò tenentur.

Sess. 14. cap. 3.

De Sacram. Pœnit. Cap. VII. 107

Secundò, si Confessarius causâ cognitâ Pœnitentiam mutet, id cautè admodum, & prudenter facere debet, & propter graves causas.

Ut enim ait S. Raymundus: *Ad illud quod quaeritur utrum Sacerdotes possint facere commutationes jejuniorum, vel alterius satisfactionis, ad petitiones ipsorum pœnitentium: Credo breviter quod sic, dum tamen discretè, & propter causam, & circa subditos suos; aliàs non.* Quod tamen fieri debet in Pœnitentiæ Tribunali postquam Confessionem pœnitentis audivit.

S. Raymundus. lib. 2o. §. 66o.

Quæst. 12. Quomodo se gerere debet Confessarius in impositione satisfactionum erga illos, qui lapsi in ingentia crimina, ferè nullam de iis Pœnitentiam egerunt, quia Confessores, quos adierunt, numquam injunxerunt satisfactiones gravitati criminum convenientes, sed tantùm preces aliquas recitandas imposuerunt?

Resp. Cùm mollis indulgentia, aut ignorantia Confessorum, qui non imponunt pœnitentias congruas, & salutare, non eximat pœnitentes, quominùs sibi metipsis convenientes imponant, ut supra probavimus, sequitur quod Confessarius, qui tenetur salutem pœnitentis studere, debet satisfactiones convenientes imponere, non solùm peccatis, quæ post ultimam confessionem admisit, sed etiam illis, quæ jam confessus fuerat, quando ex ejus confessione novit ab illo, licèt in immania lapsa flagitia, convenientem Pœnitentiam peractam non fuisse.

Ratio est, quia, ut ait S. Gregorius: *Pœnitentes, qui admissa deserunt, nec tamen plangunt, non jam sibi relaxatas æstimare debent culpas; quas etsi agendo non multiplicent, nullis tamen scitibus mundant: neque*

S. Gregorius in Pastoralibus, p. 3. admonitione 34.